

Zadeva C-403/19

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

24. maj 2019

Predložitveno sodišče:

Conseil d'État (Francija)

Datum predložitvene odločbe:

24. april 2019

Pritožnica:

Société Générale SA

Nasprotna stranka:

Ministre de l'Action et des Comptes publics

CONSEIL D'ÉTAT (DRŽAVNI SVET)

je v okviru odločanja o sporu

[...] (ni prevedeno)

FRANCOSKA REPUBLIKA

V IMENU FRANCOSKEGA LJUDSTVA

[...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno) [administrativni podatki] [...] (ni prevedeno) Na podlagi naslednjega postopka:

Delniška družba Société Générale je tribunal administratif de Montreuil (upravno sodišče v Montreuilu) predlagala, naj jo oprosti dodatnega plačila davka od dohodkov pravnih oseb, ki ji je bilo odmerjeno za zaključeni poslovni leti 2004 in 2005, ter posledičnih zamudnih obresti, ker je matična družba povezane davčne skupine, v kateri je tudi družba Société Générale Asset Management (SGAM)

Banque. Tribunal administratif de Montreuil je s sodbo [...] (ni prevedeno) z dne 3. februarja 2011 njenemu predlogu ugodilo.

Cour administrative d'appel de Versailles (višje upravno sodišče v Versaillesu) je s sodbo [...] (ni prevedeno) z dne 17. marca 2016 ugodilo pritožbi ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'Etat (minister za proračun, javne finance, javno upravo in reformo države) in navedeno sodbo razveljavilo ter družbi ponovno naložilo dodatno plačilo davka, katerega jo je prvostopenjsko sodišče oprostilo.

[...] (ni prevedeno) družba Société Générale predlaga Conseil d'État (državni svet, Francija), naj:

1. navedeno sodbo razveljavi;
2. meritorno odloči o zadevi in zavrne pritožbo ministra;
3. podredno, predloži vprašanje za predhodno odločanje Sodišču Evropske unije;
4. državi naloži plačilo zneska 5.000 EUR na podlagi člena L. 761-1 zakonika o upravnem sodstvu.

Trdi, da Cour administrative d'appel de Versailles (višje upravno sodišče v Versaillesu):

- pri razveljavitvi sodbe upravnega sodišča ni odgovorilo na pritožbeni razlog, ki ga je navedla pred tem sodiščem in se nanaša na možnost uporabe uradne razlage iz osnovne upravne dokumentacije z referenčno št. 5 I-3226, ter kršilo člen L. 80 A livre des procédures fiscales (zakon o davčnem postopku);

- je napačno pravno opredelilo dejansko stanje in kršilo določbe code général des impôts (splošni davčni zakonik) v povezavi s členom 24 davčnih sporazumov med Francijo in Italijo, Francijo in Združenim kraljestvom oziroma Francijo in Nizozemsko, s tem da je presodilo, da zneski, ki jih je banka SGAM Banque vrnila svojim strankam v zvezi z delnicami, ki jih je prejela kot jamstvo za izposojene vrednostne papirje, o katerih se je z njimi dogovorila ali s katerimi je razpolagala v okviru strukturiranja sredstev, pomenijo – pri izračunu najvišjih davčnih olajšav, do katerih bi lahko bila na podlagi davčnih konvencij upravičena ta družba – stroške, ki se odbijejo od dividend iz tujega vira, prejete na podlagi navedenih vrednostnih papirjev;

- ni v zadostni meri obrazložilo svojo sodbo in izkrivilo listine iz spisa, ki so mu bile predložene, in navaja, da je izpodbijala samo obstoj neposredne povezave med zneski, vrnjenimi sopogodbnikom družbe SGAM Banque, ter pridobitvijo, hrambo ali prenosom teh vrednostnih papirjev;

- ni dovolj obrazložilo svoje sodbe in jenapačno uporabilo pravo z razsodbo, da odbitek zneskov, vrnjenih na podlagi pogodb o posoji vrednostnih papirjev ali v okviru poslov strukturiranja sredstev, za izračun najvišjih davčnih olajšav, ne posega v prost pretok kapitala, ki ga varuje pravo Evropske unije.

[...] (ni prevedeno) ministre de l'action et des comptes publics (minister za javno ukrepanje in proračun, Francija) predlaga, naj se pritožba zavrne. Trdi, da so pritožbeni razlogi, ki jih navaja družba Société Générale, neutemeljeni.

Ob upoštevanju drugih listin iz spisa;

Ob upoštevanju:

- Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti;
- Pogodbe o delovanju Evropske unije;
- Konvencije med Vlado Francoske republike in Vlado Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davkom od dohodkov, podpisane v Londonu 22. maja 1968;
- Konvencije med Vlado Francoske republike in Vlado Kraljevine Nizozemske o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodkov in premoženja, podpisane 16. marca 1973;
- Konvencije med Vlado Francoske republike in Vlado Italijanske republike o izogibanju dvojnega obdavčevanja v zvezi z davki od dohodkov in kapitala ter preprečevanju davčnih utaj in goljufij, podpisane 5. oktobra 1989;
- code général des impôts (splošni davčni zakonik) in livre des procédures fiscales (zakon o davčnem postopku);
- sodbe Sodišča Evropskih skupnosti C-385/00 z dne 12. decembra 2002 (ECLI:EU:C:2002:750);
- sodbe Sodišča Evropskih skupnosti C-513/04 z dne 14. novembra 2006 (ECLI:EU:C:2006:713);
- sodbe Sodišča Evropskih skupnosti C-194/06 z dne 20. maja 2008 (ECLI:EU:C:2008:289);
- sodbe Sodišča Evropske unije C-436/08 in C-437/08 z dne 10. februarja 2011 (ECLI:EU:C:2011:61);
- sodbe Sodišča Evropske unije C-168/11 z dne 28. februarja 2013 (ECLI:EU:C:2013:117);

- sodbe Sodišča Evropske unije C-10/14, C-14/14 in C-17/14 z dne 17. septembra 2015 (ECLI:EU:C:2015:608);
- sodbe Sodišča Evropske unije C-602/17 z dne 24. oktobra 2018 (ECLI:EU:C:2018:856);
- sodbe Sodišča Evropske unije C-174/18 z dne 14. marca 2019 (ECLI:EU:C:2018:205);
- sklepa Conseil d'État (državni svet, Francija) o sporu št. 357189 z dne 7. decembra 2015 (ECLI:FR:CESSR:2015:357189.20151207);
- code de justice administrative (zakonik o upravnem sodstvu);

[...] (ni prevedeno) [postopkovne navedbe]

Ob upoštevanju naslednjega:

1. Člen 39 splošnega davčnega zakonika določa: „*1. Neto dohodek se določi po odbitku vseh stroškov (...)*“. Besedilo prvega pododstavka člena 209(I) navedenega zakonika, ki se uporablja za sporna leta obdavčenja, se glasi: „*Ob upoštevanju določb iz tega oddelka se dobički, obdavčeni z davkom od dohodkov pravnih oseb določijo v skladu s pravili iz členov od 34 do 45 (...) in samo ob upoštevanju dobičkov podjetij, ki poslujejo v Franciji, in dobičkov, ki so obdavčeni v Franciji po mednarodni konvenciji o dvojnem obdavčevanju / (...)*“. Besedilo člena 220(I) navedenega zakonika, ki se uporablja za ista leta obdavčenja, se glasi: „*(a) Na podlagi predložene predhodne dokumentacije, se odtegljaj pri viru, do katerega pride zaradi dohodkov na premična sredstva, določenih v členih od 108 do 119, 238 septies B in 1678 bis, ki jih je prejela družba ali pravna oseba, vračuna v znesek davka, ki ga mora plačati v skladu s tem poglavjem. / Vendar odbitek iz tega naslova ne sme preseči dela zadnje navedenega davka, ki ustreza znesku navedenih dohodkov. / (b) Pri dohodkih iz tujega vira iz členov od 120 do 123 je vračunanje omejeno na znesek davčnega odbitka, ki ustreza davku, odtegnjenem pri viru v tujini, ali tamkajšnje olajšave, kakor je določeno v mednarodnih konvencijah/(...)*“.
2. Člen 10 konvencije med Francijo in Italijo z dne 5. oktobra 1989 o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj in goljufij določa: „*1. Dividende, ki jih plača družba s sedežem v eni državi rezidentu druge države, se obdavčijo v tej drugi državi. / 2. Vendar se te dividende lahko obdavčijo tudi v državi, kjer ima sedež družba, ki izplačuje dividende, v skladu z zakonodajo te države (...)*“. Člen 24 te konvencije določa: „*Dvojno obdavčenje se odpravi tako: /1. V Franciji: /a) dobiček in drugi dohodki, ki izhajajo iz Italije in so obdavčljivi v skladu z določbami konvencije, so obdavčeni tudi v Franciji, če jih prejme rezident Francije. Italijanski davek se pri izračunu obdavčljivega dohodka v Franciji ne odbije. Vendar je prejemnik upravičen do davčnega odbitka v zvezi s francoskim davkom, v katerega osnovo so vključeni ti dohodki. Ta davčni odbitek je enak: / - za dohodke iz členov 10, 11, 12, 16 in 17 (...) znesku davka, plačanega*

v Italiji v skladu z določbami navedenih členov. Ne sme pa presegati zneska francoskega davka na ta dohodek (...)“.

3. Besedilo člena 9 konvencije med Francijo in Združenim kraljestvom o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj in goljufij, podpisane 22. maja 1968, ki se uporablja za sporni davčni leti, se glasi: „1. (a) *Dividende, ki jih družba s sedežem v Združenem kraljestvu plača rezidentu Francije, se obdavčijo v Franciji. / (b) Če ima rezident Francije zaradi te dividende v skladu z odstavkom 2 tega člena pravico do davčnega odbitka, se davek lahko obračuna tudi v Združenem kraljestvu (...).* / 2. *Ob upoštevanju odstavkov 3, 4 in 5 tega člena ima rezident Francije, ki od podjetja s sedežem v Združenem kraljestvu prejme dividende, katerih dejanski lastnik je, če je za te dividende obdavčen v Franciji, v zvezi s tem pravico do davčnega odbitka, do katerega bi bila upravičena fizična oseba s stalnim prebivališčem v Združenem kraljestvu, če bi prejela navedene dividende, in do plačila presežka od tega davčnega odbitka od davka v Združenem kraljestvu, s katerim je obdavčen (...)*“. Besedilo člena 24 navedenega sporazuma, ki se uporablja za sporna leta obdavčenja, se glasi: „*Dvojno obdavčenje dohodkov se odpravi tako: / (...) (b) V Franciji: / (...) ii) Francija zagotavlja francoskemu rezidentu, ki prejme dohodke iz členov 9 in 17 od vira v Združenem kraljestvu in ki je v skladu z določbami navedenih členov plačal davek v Združenem kraljestvu, davčni odbitek v znesku davka, plačanega v Združenem kraljestvu. Ta davčni odbitek, ki ne sme presegati zneska francoskega davka na zgoraj navedene dohodke, se vračuna v davke, navedene v členu 1(1)(b) te konvencije, v osnovo katerih se všttevajo ti dohodki (...)*“.
4. Člen 10 konvencije med Francijo in Nizozemsko z dne 16. marca 1973 o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj in goljufij določa: „1. *Dividende, ki jih plača družba s sedežem v eni državi rezidentu druge države, se obdavčijo v tej drugi državi. / 2. Vendar se te dividende lahko obdavčijo tudi v državi, kjer ima sedež družba, ki izplačuje dividende, v skladu z zakonodajo te države (...)*“. Člen 24 te konvencije določa: „*Dvojno obdavčenje se odpravi na naslednji način: / (...) B. - V Franciji: / (...) (b) Za dohodke iz členov 8, 10, 11, 16 in 17 od katerih je bil odmerjen nizozemski davek v skladu z določbami teh členov, Francija osebam, ki so rezidenti Francije in prejmejo take dohodke, zagotavlja odbitek davka v znesku, ki je enak nizozemskemu davku. / Ta odbitek davka, ki ne more preseči zneska davka, ki se v Franciji obračunava od zadevnih dohodkov, se odbije od davkov iz člena 2(3)(b), v katerih osnove so vključeni navedeni dohodki (...)*“.
5. Iz določb člena 220(1)(b) splošnega davčnega zakonika, navedenega v točki 1, izhaja, da je vračunanje odtegljaja pri viru, plačanega v tujini zaradi dohodkov iz tujega vira, na katere se ta določba sklicuje, v davek, ki ga je treba plačati v Franciji, omejeno na znesek davčnega odbitka, ki ustreza navedenemu odtegljaju pri viru, kakor je določeno v konvencijah o mednarodni obdavčitvi. Če konvencija med Francijo in drugo državo o izogibanju dvojnega obdavčevanja določa – kot tiste iz točk od 2 do 4 –, da kadar družba, ki je zavezana plačilu davka od dohodka pravnih oseb v Franciji, prejme dividende družbe, rezidentke druge države, ki so

obdavčene pri viru v zadnjem navedeni državi, lahko Francija prvi družbi naloži plačilo davka na te dividende, vendar ima ta družba pravico do davčnega odbitka od davka od dohodkov pravnih oseb, pri čemer pa davčni odbitek ne sme presegati zneska francoskega davka, ki ustreza tem dohodkom, ta najvišji znesek pa se, če ni drugače določeno v davčni konvenciji, določi na podlagi kombinacije določb splošnega davčnega zakonika v zvezi z davkom od dohodka pravnih oseb, med drugim člena 39, ki se v skladu s členom 209 uporabljajo za davek od dohodka pravnih oseb, in sicer tako, da se od zneska izplačanih dividend, pred odtegljajem pri viru in če tega ne izključujejo posebne določbe, odštejejo upravičeni stroški, ki nastanejo izključno zaradi pridobitve, imetništva ali odsvojitve vrednostnih papirjev, na podlagi katerih so bile prejete dividende, ki so neposredno povezani s to pridobitvijo in zaradi katerih se ne povečajo sredstva.

6. Iz dokumentov v spisu, ki so bili predloženi cour administrative d'appel de Versailles (višje upravno sodišče v Versaillesu) je razvidno, da je družba Société générale Asset Management (SGAM) Banque v letih 2004 in 2005 izvedla posle posojanja vrednostnih papirjev ter strukturiranja sredstev. Posli posojanja vrednostnih papirjev so vključevali izročitev vrednostnih papirjev s strani posojilojemalca kot jamstvo za tiste, ki jih je posodila družba SGAM Banque in katerih začasni lastnik je postala. Člen 6(G)(i) tipske pogodbe OSLA (Overseas Securities Lender's Agreement), ki so jo podpisali družba SGAM Banque in njeni sopogodbentiki, določa, da jim mora družba SGAM Banque načeloma vrniti vrednostne papirje, enakovredne tistim, ki so bile izročene kot jamstvo, da bi lahko prejeli dividende, povezane s temi vrednostnimi papirji. Člen 6(G)(ii) določa tudi, da mora družba SGAM Banque, če ne vrne delnic, ki posojilojemalcu omogočajo pridobitev dividend, zadnjem navedenemu plačati denarni znesek ali mu izročiti premoženje v višini zneska dividend. Pri poslih strukturiranja sredstev je družba SGAM Banque med drugim upravljala s portfeljem vrednostnih papirjev v skladu s profili upravljanja, ki so jih določili njeni sopogodbentiki. V tem okviru je družba SGAM Banque prejela dividende na podlagi delnic iz portfelja vrednostnih papirjev, ki jih je pridobila, vendar je morala na podlagi izpolnitvene obveznosti do sopogodbentikov le-tem povrniti znesek, ki ustreza znesku prejetih dividend in povečanja vrednosti vrednostnih papirjev. V zameno so njeni sopogodbentiki plačevali družbi SGAM Banque fiksno nadomestilo za upravljanje portfelja vrednostnih papirjev.
7. V okviru teh dveh vrst poslov je družba SGAM Bank v primeru vrednostnih papirjev družb, ki so rezidentke Italije, Združenega kraljestva in Nizozemske, prejela dividende, zmanjšane za davčni odtegljaj pri viru, plačan v navedenih treh državah. Davčni organi so po reviziji računovodskih izkazov družbe SGAM Banque izrazili pomisleke glede vračunanja dela davčnih odbitkov, ki ustrezajo tem odtegljajem pri viru, ki jih je družba vračunala v davek od dohodkov pravnih oseb, s katerim je bila obdavčena v Franciji, v znesek davka od dohodkov pravnih oseb, ki ga je bilo treba plačati za zaključeni poslovni leti 2004 in 2005. [...] (ni prevedeno) [ponovitev opisa poteka postopka s strani 1]

8. Družba Société Générale trdi, da je sodišče napačno uporabilo pravo, ker je zavrnilo tožbeni razlog, da uporaba pravil iz odstavka 5 pomeni kršitev prostega pretoka kapitala, varovanega po pravu Unije. Trdi, da bi bile transakcije v zvezi z vrednostnimi papirji tujih družb, ki jih izvedejo družbe, zavezane plačilu davka od dohodkov pravnih oseb v Franciji, v slabšem položaju v primerjavi s tistimi, ki se nanašajo na vrednostne papirje francoskih družb, ker bi metoda izračuna zgornje meje davčnih odbitkov, katerih vračunanje je določeno v davčnih sporazumih, ki jih je sklenila Francija, zaradi odprave dvojne obdavčitve dividend, ker so obdavčene na eni strani v državi, ki je vir dividend, in na drugi strani v Franciji, ki dovoljuje zgolj nezadostno vračunanje davka, ki ga obračuna država vira, v davek na dohodek francoskih družb. V zvezi s tem se sklicuje na sodbi Sodišča z dne 17. septembra 2015, Miljoen, X in Société Générale (C-10/14, C-14/14 in C-17/14), in z dne 28. februarja 2013, Beker (C-168/11).
9. Conseil d' tat ugotavlja, da je namen pravil iz točke 5 kompenzirati neugodnost, ki bi jo lahko povzročilo vzporedno izvajanje davčnih pristojnosti različnih držav članic, in da se zaradi te kompenzacije zgornja meja vra unanja izračuna tako, da se za dividende iz tujih virov, za katere je bil izveden davčni odtegljaj pri viru, uporabijo splošna pravila splošnega davčnega zakonika, ker se tudi stroški zaradi odbitka zneska teh dividend pred odtegljajem pri viru odbijejo pri določitvi osnove za davek od dohodkov pravnih oseb, ki se plača v Franciji. Ta pravila odražajo zavezo Francije, da se po potrebi v celoti odpove davčnim prihodkom, ki bi jih imela z obdavčitvijo dividend iz tujih virov z davkom od dohodkov pravnih oseb. Conseil d' tat ugotavlja, da bi vračunanje višjega davčnega odbitka kot je tisti, ki izhaja iz uporabe teh pravil, lahko vodilo ne le do navedene odpovedi, ampak tudi do tega, da bi Francija nosila celotno ali delno davčno breme, s katerim so te dividende obremenjene v državi, iz katere izvirajo.
10. Iz sodne prakse Sodišča Evropske unije izhaja, da ob neobstoju ukrepov za poenotenje ali uskladitev na ravni Unije države članice ostanejo pristojne, da s sporazumom ali enostransko opredelijo merila za razdelitev davčne pristojnosti, in da je ohranitev te razdelitve legitimen cilj, ki ga Sodišče priznava (sodba z dne 17. septembra 2015, Miljoen, X in Société Générale, C-10/14, EU:C:2014:14, točka 76). Natančneje, pravo Unije trenutno ne predpisuje splošnih meril za porazdelitev pristojnosti med državami članicami glede odprave dvojnega obdavčevanja v Uniji. Zato dejstvo, da lahko navedene dividende obdavči tako država članica, iz katere dividende izvirajo, kot država članica, katere rezident je delničar, ki je do njih upravičen, ne pomeni, da je dolžnost države članice rezidentstva, da v skladu s pravom Unije prepreči neugodnosti, ki jih lahko povzroči izvrševanje tako razdeljene pristojnosti med državama članicama (sodba velikega senata z dne 14. novembra 2006, Kerckhaert in Morres, C-513/04, točka 22; sodba z dne 10. februarja 2011, Haribo Lakriten Hans Riegel in  sterreichische Salinen, C-436/08 in C-437/08, točka 170). Vendar so države članice pri izvajanju svojih davčnih pristojnosti, kot so razdeljene v dvostranskih davčnih konvencijah o preprečevanju dvojnega obdavčevanja, zavezane spoštovati pravila Unije (sodba z dne 12. decembra 2002, de Groot, C-385/00, točka 94; sodba z dne 28. februarja 2013, Beker, C-168/11, točka 34; sodba z dne 14. marca

2019, Jacob in Lennertz, C-174/18, točka 25). Natančneje, čeprav pravo Unije državi članici ne nalaga obveznosti, da določi nadomestilo za neugodnosti, ki so posledica verižnega obdavčenja, ki izhaja izključno iz sočasnega izvajanja davčnih pristojnosti, ki jih imajo različne države članice, pa mora država članica, ki je določila tako nadomestilo, to možnost izvajati v skladu s pravom Unije (sodba velikega senata z dne 20. maja 2008, Orange European Smallcap Fund, C-194/06, točka 47). Ker pa je cilj konvencije o preprečevanju dvojnega obdavčevanja izognitev temu, da bi bil isti dohodek obdavčen v obeh državah pogodbenicah, ne pa zagotovitev, da obdavčitev davčnega zavezanca v eni državi pogodbenici ni višja od obdavčitve v drugi državi pogodbenici, ni mogoče šteti, da manj ugodna davčna obravnava, ki izhaja iz razdelitve davčne pristojnosti med obema državama članicama, ene kot države rezidentstva davčnega zavezanca in druge kot države vira zadevnega dohodka, ter razlika med davčnima ureditvama teh dveh držav, pomenita diskriminacijo ali različno obravnavanje, ki je prepovedano (sodba z dne 24. oktobra 2018, Sauvage et Lejeune, C-602/17, točka 28).

11. Ob neobstoju sodne prakse Sodišča Evropske unije glede diskrecijske pravice držav članic pri sprejemanju mehanizma za odpravo dvojnega obdavčevanja, ki se uporablja takrat, kadar se družbi s sedežem v državi članici izplačajo dividende iz vira v drugi državi članici, ki temelji na tem, da je ta družba do zneska ustreznega davka v državi njenega rezidentstva prejela davčni odbitek v zvezi s temi dividendami, je odgovor na pritožbeni razlog družbe Société Générale, odvisen od odgovora na vprašanje, ali ob upoštevanju člena 56 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, ki je postal člen 63 Pogodbe o delovanju Evropske unije, dejstvo, da uporaba pravil, navedenih v točki 5, zaradi kompenzacije dvojnega obdavčenja dividend, ki jih družbi, zavezani plačilu davka od dohodkov pravnih oseb v državi članici svojega rezidentstva, izplača družba z rezidentstvom v drugi državi, in za katere zaradi izvajanja davčne pristojnosti te države velja odtegljaj pri viru, lahko poslabša položaj poslov v zvezi z vrednostnimi papirji tujih družb, ki jih izvedejo družbe, ki so zavezane plačilu davka od dohodkov pravnih oseb v prvi državi, pomeni, da je ta država, če je izbrala možnost kompenzacije dvojnega obdavčevanja, presegla odpoved prejemanja davčnih prihodkov, ki bi jih prejela na podlagi obdavčitve zadevnih dividend z davkom od dohodkov pravnih oseb na zadevne dividende?
12. To vprašanje je odločilno za rešitev spora, o katerem odloča Conseil d'État, in pomeni resno težavo pri razlagi. Zato ga je treba na podlagi člena 267 Pogodbe o delovanju Evropske unije predložiti Sodišču Evropske unije in do njegove odločitve prekiniti odločanje o pritožbi družbe Société Générale.

SKLENIL:

Člen 1: Odločanje o pritožbi družbe Société Générale se prekine dokler Sodišče Evropske unije ne odloči o tem vprašanju: ali ob upoštevanju člena 56 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, ki je postal člen 63 Pogodbe o delovanju Evropske unije, dejstvo, da uporaba pravil iz točke 5 tega sklepa, da se

kompensira dvojna obdavčitev dividend, ki jih družbi, zavezani plačilu davka od dohodkov pravnih oseb v državi članici svojega rezidentstva, izplača družba z rezidentstvom v drugi državi, in za katere zaradi izvajanja davčne pristojnosti te države velja odtegljaj pri viru, lahko poslabša položaj poslov v zvezi z vrednostnimi papirji tujih družb, ki jih izvedejo družbe, ki so zavezane plačilu davka od dohodkov pravnih oseb v prvi državi, pomeni, da je ta država, če je izbrala možnost kompenzacije dvojnega obdavčevanja, presegla odpoved prejemanja davčnih prihodkov, ki bi jih prejela na podlagi obdavčitve z davkom od dohodkov pravnih oseb na zadevne dividende?

Člen 2: O tem sklepu se uradno obvestijo družba Société Générale, minister za ukrepanje in javne finance ter sodni tajnik Sodišča Evropske unije.

Izvod se pošlje predsedniku vlade ter generalnemu sekretarju Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj.

[...] (ni prevedeno) [navedbe v zvezi s posvetovanjem]

[...] (ni prevedeno) 24. aprila 2019.

[...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno) [podpisniki] [...] (podpisniki) [izvršilna formula]

[...] (ni prevedeno)